

การศึกษาทัศนคติของนักบัญชีต่อการมีมาตรฐานการบัญชี สำหรับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม

นิธิดา สกุลจิต Jinida*

ดร.สาวนีร์ สิชณวัฒน์**

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สหพันธ์นักบัญชีระหว่างประเทศ (International Federation of Accountants, IFAC) ได้จัดตั้งคณะกรรมการมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ (International Accounting Standard Board, IASB) เพื่อพัฒนาแนวคิดสำหรับมาตรฐานการบัญชีที่เป็นสากลสำหรับกิจการทั่วโลก 代替การออกมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ (IAS) เพื่อใช้กับธุรกิจทุกประเภท แต่ในกระบวนการพัฒนามาตรฐานดังกล่าว มุ่งเน้นไปที่ธุรกิจขนาดใหญ่ โดยเฉพาะบริษัทมหาชน์จำกัดและบริษัทที่จะทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ จึงเป็นผลให้ IAS บางฉบับมีความซับซ้อนในการปฏิบัติตาม ด้วยเหตุนี้เอง จึงเกิดคำถามว่า มาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศเพียงชุดเดียวที่เหมาะสมที่จะใช้กับ SMEs เพียงใด และต้นทุนของ SMEs ในกระบวนการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีนี้จะคุ้มค่ากับประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดทำรายงานทางการเงินหรือไม่

ประเทศไทยต่างๆ ที่ใช้ IAS เป็นมาตรฐานการบัญชีของประเทศไทย หรือเป็นแนวทางในการกำหนดมาตรฐานการบัญชีต่างก็ประสบกับปัญหานี้เช่นกัน บางประเทศแก้ปัญหาดังกล่าวโดย

* บัญชีมหาบัณฑิต คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

** รองศาสตราจารย์ประจำ ภาควิชาการบัญชี คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

การพัฒนามาตรฐานการบัญชีที่รับรองทั่วไปสำหรับ SMEs ในขณะที่บางประเทศกำหนดข้อยกเว้นในการบังคับใช้มาตรฐานการบัญชีที่รับรองทั่วไปในประเทศ (สำนักกำกับดูแลธุรกิจ กรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์, 2548, น. 11) สำหรับประเทศไทย ในปี พ.ศ. 2544 (ค.ศ. 2001) สมาคมนักบัญชีและผู้สอบบัญชี รับอนุญาตแห่งประเทศไทยได้ออกประกาศสมาคมฉบับที่ 004/2544-2546 เรื่อง การผ่อนปรนการบังคับใช้ มาตรฐานการบัญชี 7 ฉบับกับธุรกิจที่ไม่ใช่บริษัทมหาชน จำกัด เพื่อเป็นการผ่อนปรนให้กับ SMEs ชั่วคราวจนกว่า จะมีการประกาศเปลี่ยนแปลงภายหลัง หรือจนกว่าจะมี มาตรฐานการบัญชีสำหรับ SMEs โดยเฉพาะ (พัชรียา สุดปาน, จริยา ฤกษ์เลื่อนฤทธิ์ และ นิติศรดา ชัยรังสี, 2546)

จากการกำหนดให้มีการรายงานทางการเงินที่แตกต่าง กัน (Differential Reporting) ในหลายประเทศ ประกอบ กับความกังวลของ IASB เกี่ยวกับความสามารถเปรียบเทียบกันได้ของงบการเงินระหว่างประเทศ เป็นแรงกดดัน ให้ IASB พัฒนามาตรฐานการบัญชีสำหรับ SMEs ขึ้นใน ปี ค.ศ. 2003 (Evans et al., 2005, p. 24) ซึ่งมาตรฐาน จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อลดภาระในการจัดทำงบ การเงินให้กับ SMEs และเพื่อเป็นมาตรฐานครอบคลุมที่ ใช้ได้กับ SMEs ทั่วโลก ในการพัฒนามาตรฐานการบัญชี สำหรับ SMEs นั้น IASB เริ่มต้นด้วยการจัดแนวทางคิด พื้นฐานจากแม่บทการบัญชี หลักเกณฑ์จากมาตรฐานการ รายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (International Financial Reporting Standard, IFRS) รวมถึงการ ตีความ มากปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมกับมาตรฐานการบัญชี สำหรับ SMEs โดยคำนึงถึงความต้องการของผู้ใช้งบการ เงิน SMEs เป็นหลัก และประযุชน์ที่ได้รับจะต้องคุ้มกับ ต้นทุนในการจัดทำ ซึ่งมาตรฐานฉบับนี้คาดว่าจะแล้วเสร็จ ในปี ค.ศ. 2009 หรือ ค.ศ. 2009

อย่างไรก็ตาม เมื่อมีการประกาศใช้มาตรฐานการ บัญชี ระหว่างประเทศสำหรับ SMEs โดยเฉพาะ ประเทศไทย ซึ่งกำหนดมาตรฐานโดยอ้างอิงจาก IAS อาจจำต้อง

ปฏิบัติตามมาตรฐานฉบับนี้ด้วย ซึ่งแนวทางที่ประยุกต์ ไทยถือปฏิบัติอยู่มีความแตกต่างจากร่างมาตรฐาน 7 บัญชีระหว่างประเทศสำหรับ SMEs ในบางส่วน ยกตัวอย่างเช่น ขอบเขตของ SMEs วิธีปฏิบัติงาน การบัญชีในบางมาตรฐาน ซึ่งความแตกต่างดังกล่าวจะเป็น ปัญหาเมื่อนำ(ร่าง)มาตรฐานการบัญชี ระหว่างประเทศ สำหรับ SMEs มาใช้ในประเทศไทย

วัตถุประสงค์ของงานวิจัยและประโยชน์ที่คาด ว่าจะได้รับ

- สำรวจนักบัญชีต่อร่างมาตรฐาน การบัญชีระหว่างประเทศสำหรับ SMEs เพื่อเป็นแนวทาง ในการพัฒนามาตรฐานการบัญชีที่เหมาะสมสำหรับ SMEs ในประเทศไทยต่อไป

- ติดตาม ประเมิน ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ รวมถึง ปัญหานักบัญชี สถาบันตรวจสอบที่อาจเกิดขึ้นในทางปฏิบัติจากการ นำร่างมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศสำหรับ SMEs ในประเทศไทย เพื่อจัดทำข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ แนวทางป้องกันหรือแก้ไขปัญหาที่อาจเกิดขึ้น โดยอาจ ปรับเปลี่ยนร่างมาตรฐานการบัญชีดังกล่าวให้เหมาะสม ก่อนประกาศใช้

- ศึกษาถึงเกณฑ์ที่เหมาะสมในการกำหนดว่า กิจการใดเข้าข่ายเป็น SMEs เพื่อเป็นแนวทางในการ กำหนดขอบเขตของ SMEs ในการใช้มาตรฐานการบัญชี สำหรับ SMEs

ผลงานวิจัยและงานเขียนอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

ปัจจุบัน IASB ได้พัฒนาถึงขั้นตอนของการออกร่าง มาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศสำหรับ SMEs หรือ (Draft) International Financial Reporting Standard for Small and Medium-sized Entities โดยมาตรฐานมีการ จัดพิมพ์แยกออกจากมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ ฉบับอื่น และจัดพิมพ์เรียงตามหัวข้อ เนื้อหาของมาตรฐาน จะประกอบด้วย คำนำ ขอบเขตของมาตรฐาน แม่บทการ

บัญชี วิธีปฏิบัติทางการบัญชีในการจัดทำรายงานทางการเงินตามมาตรฐานการบัญชีฉบับต่างๆ รวมถึงคำศัพท์ที่ประกอบอยู่ในมาตรฐาน ดังนั้น ทางผู้วิจัยจึงได้ทำการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับร่างมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศสำหรับ SMEs โดยมุ่งเน้นการเปรียบเทียบ มาตรฐานการบัญชีดังกล่าวกับมาตรฐานการบัญชีสำหรับ

SMEs ที่พัฒนาโดยการประชุมสหประชาชาติว่าด้วยการค้าและการพัฒนา (United Nations Conference on Trade and Development, UNCTAD) รวมถึงการบัญชีสำหรับ SMEs ในประเทศไทย (TAS) ซึ่งสามารถสรุปประเด็นที่สำคัญได้ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 สรุปเปรียบเทียบมาตรฐานการบัญชีสำหรับ SMEs ของแต่ละหน่วยงาน

1. ระดับของมาตรฐานการบัญชี		
UNCTAD	IFRS for SMEs	TAS
แบ่งมาตรฐานการบัญชีออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้	แบ่งมาตรฐานการบัญชีออกเป็น 2 ระดับ ดังนี้	แบ่งมาตรฐานการบัญชีออกเป็น 2 ระดับ ดังนี้
1. ธุรกิจที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์: มาตรฐานการบัญชีฉบับสมบูรณ์		
2. ธุรกิจที่มีความสำคัญ แต่ไม่ได้ออกจำหน่ายหุ้น: SMEGA 2	1. ธุรกิจที่มีผู้ใช้งบการเงินในวงกว้าง: มาตรฐานการบัญชีฉบับสมบูรณ์	1. ธุรกิจที่เป็นบริษัทมหาชนจำกัด: มาตรฐานการบัญชีฉบับสมบูรณ์
3. ธุรกิจขนาดเล็กที่มีเจ้าของเป็นผู้บริหาร และมีพนักงานไม่มาก: SMEGA 3	2. ธุรกิจที่มีผู้ใช้งบการเงินในวงแคบ: มาตรฐานการบัญชีสำหรับ SMEs	2. ธุรกิจที่มีใช่บริษัทมหาชนจำกัด: ผ่อนปรนการบังคับใช้มาตรฐานการบัญชี 7 ฉบับ
2. วัตถุประสงค์ของมาตรฐานการบัญชีสำหรับ SMEs		
UNCTAD	IFRS for SMEs	TAS
<ul style="list-style-type: none"> ■ ต้องเข้าใจง่าย ■ ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการบริหาร ■ สอดคล้องกับมาตรฐานฉบับสมบูรณ์เท่าที่เป็นไปได้ ■ ยึดหยุ่นเพียงพอในการใช้ในบัญชีฉบับสมบูรณ์ ■ ง่ายต่อการกระทำโดยอัตโนมัติ เช่น การบัญชีรายรับรายจ่าย 	<ul style="list-style-type: none"> ■ เพื่อกำหนดมาตรฐานการบัญชี มาบังคับใช้สำหรับ SMEs ทั่วโลก ที่มุ่งเน้นให้งบการเงินจัดทำอย่างมีคุณภาพและเข้าใจง่าย ■ เพื่อจัดทำมาตรฐานการบัญชีโดยใช้แม่นยำการบัญชีของ IFRS เป็นกรอบ ■ เพื่อให้ง่ายต่อการเปลี่ยนไปใช้ Full IFRS 	<ul style="list-style-type: none"> ■ เพื่อลดภาระในการปฏิบัติตาม มาตรฐานการบัญชีบางฉบับ ซึ่งอาจมีความยุ่งยากและซับซ้อนสำหรับ SMEs

3. แนวทางการพัฒนามาตรฐานการบัญชีสำหรับ SMEs

UNCTAD	IFRS for SMEs	TAS
ผ่อนปรนการบังคับใช้มาตราฐานการบัญชีบางฉบับ	<ul style="list-style-type: none"> ■ ผ่อนปรนการบังคับใช้มาตราฐานการบัญชีบางฉบับ ■ ตัดจำนวนทางเลือกในการวัดมูลค่าเพื่อให้เข้าใจได้ง่ายขึ้น ■ ปรับเปลี่ยนวิธีวัดมูลค่าให้ง่ายขึ้น 	ผ่อนปรนการบังคับใช้มาตราฐานการบัญชีบางฉบับ

4. ขอบเขตของ SMEs

UNCTAD	IFRS for SMEs	TAS
ใช้หลักเกณฑ์เชิงคุณภาพประกอบกับหลักเกณฑ์เชิงปริมาณ	ใช้หลักเกณฑ์เชิงคุณภาพ โดยพิจารณาจาก Public Accountability	ใช้หลักเกณฑ์เชิงปริมาณ

5. การวัดมูลค่า

UNCTAD	IFRS for SMEs	TAS
<ul style="list-style-type: none"> ■ ปรับเปลี่ยนการวัดมูลค่าให้ง่ายขึ้น โดยกำหนดให้ใช้วิธีราคานุ 	<ul style="list-style-type: none"> ■ ตัดจำนวนทางเลือกในการวัดมูลค่าเพื่อให้เข้าใจได้ง่ายขึ้น ■ ปรับเปลี่ยนวิธีวัดมูลค่าให้ปัจจุบัน วิธีการวัดมูลค่า ประกอบด้วย <ol style="list-style-type: none"> 1. วิธีราคานุ 2. วิธีรายดุลรรม 	<ul style="list-style-type: none"> ผ่อนปรนมาตรฐานการบัญชีเรื่อง <ul style="list-style-type: none"> ■ การต้องคำขอสินทรัพย์ ■ การบัญชีสำหรับเงินลงทุนในบริษัท ร่วม

6. การเปิดเผยข้อมูลและนำเสนอการเงิน

UNCTAD	IFRS for SMEs	TAS
<p>กำหนดให้ SMEs ระดับที่ 2 "ไม่ต้องจัดทำรายงานทางการเงินตามมาตราฐานการบัญชี 17 ฉบับ เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> ■ สัญญาภาระรับผิดชอบ ■ การรายงานทางการเงินจำแนกตามส่วนงาน ■ ผลประโยชน์พนักงาน ■ การรวมกิจการ ■ การจัดทำงบการเงินรวมฯลฯ 	<p>ตัดมาตราฐานการบัญชีหรือหลักเกณฑ์ในมาตราฐานการบัญชีที่ไม่เกี่ยวข้องกับ SMEs ออกไป โดยให้อ้างอิงไปสู่ IFRS ถ้า SMEs ต้องการใช้ เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> ■ การบัญชีเกษตรกรรม ■ งบการเงินระหว่างกาล ■ สัญญาเช่าทางการเงิน-สำหรับผู้ให้เช่า 	<ul style="list-style-type: none"> ผ่อนปรนมาตรฐานการบัญชีเรื่อง <ul style="list-style-type: none"> ■ การเสนอข้อมูลทางการเงินจำแนกตามส่วนงาน ■ งบกระแสเงินสด ■ งบการเงินรวมและการบัญชีสำหรับเงินลงทุนในบริษัทอย่าง ■ การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับบุคคล หรือกิจการที่เกี่ยวข้องกับ ■ การแสดงรายการและการเปิดเผยข้อมูลสำหรับเครื่องมือทางการเงิน

7. รายงานทางการเงินสำหรับ SMEs

UNCTAD	IFRS for SMEs	TAS
<ul style="list-style-type: none"> ■ งบดุล ■ งบกำไรขาดทุน ■ หมายเหตุประกอบงบการเงิน ■ งบแสดงการเปลี่ยนแปลงส่วนของเจ้าของ 	<ul style="list-style-type: none"> ■ งบดุล ■ งบกำไรขาดทุน ■ หมายเหตุประกอบงบการเงิน ■ งบแสดงการเปลี่ยนแปลงส่วนของเจ้าของ ■ งบกระแสเงินสด ■ งบการเงินรวม (ถ้ามี) 	<ul style="list-style-type: none"> ■ งบดุล ■ งบกำไรขาดทุน ■ หมายเหตุประกอบงบการเงิน ■ งบแสดงการเปลี่ยนแปลงส่วนของเจ้าของ (หัวข้อ: หางหุ้นส่วน จำกัดในส่วนนี้)

8. การปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีสำหรับ SMEs

UNCTAD	IFRS for SMEs	TAS
<ul style="list-style-type: none"> ■ บังคับใช้มาตรฐานการบัญชีสำหรับ SMEs กับกิจการ SMEs ทุกกิจการ 	<ul style="list-style-type: none"> ■ SMEs สามารถเลือกปฏิบัติระหว่าง มาตรฐานการบัญชีฉบับสมบูรณ์ หรือมาตรฐานการบัญชีสำหรับ SMEs 	<ul style="list-style-type: none"> ■ SMEs สามารถเลือกปฏิบัติระหว่าง มาตรฐานการบัญชีฉบับสมบูรณ์ หรือเลือกผ่อนปรนมาตรฐานการบัญชี 7 ฉบับได้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานการบัญชีระบุว่า ประเทศสำหรับ SMEs ได้แก่ งานวิจัยของ Evans, L. et al. (2005) ได้ทำการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับรายงานทางการเงินของ SMEs ซึ่งจัดทำโดย the European Accounting Association's Financial Reporting Standards Committee โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อขอรับการวิจัยได้ให้ข้อสังเกตที่นำเสนอไปยังบัญชีด้านแนวคิด หรือหลักการบัญชี การมีรายงานทางการเงินที่แตกต่างกัน ผู้ใช้งบการเงิน SMEs และความต้องการของผู้ใช้งบการเงิน SMEs ต้นทุนและประโยชน์ของมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศสำหรับ SMEs

ส่วนงานวิจัยฯ เกี่ยวข้องกับมาตรฐานการบัญชีสำหรับ SMEs ในประเทศไทย ได้แก่ งานวิจัยของ พัชรียา สุดปาน (รายงาน: 2546) ได้ทำการศึกษาถึงผลกระทบจากการอนุรักษ์การบังคับใช้มาตรฐานการบัญชี 7 ฉบับ กับธุรกิจไม่ใช่บริษัทมหาชน์จำกัด พบว่า การประการ

งานบันทึกการดำเนินการที่มีผลน้อยมากต่อแนวทางการนำเสนอและการเปิดเผยข้อมูลของบริษัทจำกัดขนาดใหญ่ซึ่งมีทุนจดทะเบียนตั้งแต่ 200 ล้านบาทขึ้นไป ยกเว้นแนวทางปฏิบัติทางการบัญชีตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 48 เรื่อง การแสดงรายการและการเปิดเผยข้อมูลสำหรับเครื่องมือทางการเงิน และจากการสำรวจความคิดเห็นของผู้ใช้งบการเงินกลุ่มต่างๆ พบว่า ส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการผ่อนปรน โดยเฉพาะอย่างยิ่งมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 24 เรื่อง การนำเสนอข้อมูลจำแนกตามส่วนงาน ซึ่งประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการผ่อนปรนมาตรฐานทั้ง 7 ฉบับ คือ มีความสมดุลระหว่างประโยชน์ที่ได้รับกับต้นทุนที่เสียไป และมาตรฐานการบัญชีที่เห็นด้วยน้อยที่สุด คือ มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 25 งบกระแสเงินสด นอกจากนี้ ผู้ใช้งบการเงินส่วนใหญ่มีความเห็นว่า การผ่อนปรนการบังคับใช้มาตรฐานการบัญชี 7 ฉบับอาจทำให้ข้อมูลในงบการเงินมีความครบถ้วนสมบูรณ์ลดลง รวมถึงอาจก่อให้เกิดปัญหาและอุปสรรคในทางปฏิบัติหากระยะเวลาการผ่อนปรนสิ้นสุดลง

สำหรับการศึกษาเกี่ยวกับคำนิยามของ SMEs งานวิจัยของ ชูครี เที้ยศิริเพชร (2544) พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการจัดทำบัญชีของธุรกิจในจังหวัดเชียงใหม่มากที่สุด 3 อันดับได้แก่ ขนาดสินทรัพย์ของธุรกิจ ขนาดยอดขายของธุรกิจ และขนาดทุนจดทะเบียน โดยธุรกิจที่มีสินทรัพย์มาก มียอดขายและทุนจดทะเบียนสูง จะมีการจัดทำบัญชีที่สมบูรณ์มากขึ้น ปัจจัยอื่นๆ ที่มีความสัมพันธ์ได้แก่ จำนวนพนักงาน จำนวนพนักงานบัญชี และระดับการศึกษาของพนักงานบัญชี ในขณะที่ พชรียา สุดปาน และคณะ (2546) พบว่า เกณฑ์ที่เหมาะสมสำหรับการแบ่งประเภทธุรกิจในประเทศไทยตามความคิดเห็นของผู้ใช้งบการเงิน คือ ควรพิจารณาทั้งมูลค่าของสินทรัพย์ และมูลค่าของรายได้ประกอบกัน อย่างไรก็ตาม การศึกษาในงานวิจัยดังกล่าวไม่ได้ศึกษาถึงเกณฑ์เชิงคุณภาพ รวมถึงไม่ได้ระบุจำนวนที่เหมาะสมในแต่ละหลักเกณฑ์

จากความแตกต่างของมาตรฐานการบัญชีสำหรับ SMEs ที่กล่าวมาข้างต้น ทำให้เกิดคำถามว่า แนวทางของมาตรฐานการบัญชีใดที่เหมาะสมกับ SMEs ในประเทศไทย นอกจากนี้ มาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศสำหรับ SMEs มีความแตกต่างจากรัฐบัญชีที่ประเทศไทยใช้อยู่ ถ้ามีการนำมาตรฐานการบัญชีนี้ มาใช้ในประเทศไทย อาจก่อให้เกิดปัญหาหรือว่าสร้างในทางปฏิบัติหรือไม่ อย่างไร โดยจะศึกษาในมุมมองของนักบัญชี ซึ่งเป็นผู้จัดทำงบการเงินตามมาตรฐานการบัญชี เพื่อเป็นประโยชน์ต่อองค์กรและผู้เกี่ยวข้องต่างๆ ในการพัฒนามาตรฐานการบัญชีสำหรับ SMEs ในประเทศไทย ต่อไป

วิธีการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ มีการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์แบบสอบถามไปยังนักบัญชีเพื่อเก็บข้อมูลเกี่ยวกับความเห็นต่อกฎหมายมาตรฐานการบัญชีสำหรับ SMEs ที่ต้องการที่ต้องการศึกษา คือ นักบัญชีในเขตกรุงเทพฯ ฯ ครอบคลุมทั้งหมด 50,556 คน ซึ่งเป็นข้อมูลที่เก็บรวบรวมโดยสำนักกำกับดูแลธุรกิจ กรมพัฒนาธุรกิจ

การค้า กระทรวงพาณิชย์ (ข้อมูล ณ วันที่ 25 ธันวาคม พ.ศ. 2549) อย่างไรก็ตาม จำนวนของนักบัญชีในประเทศไทย อาจมีจำนวนมากกว่าที่ได้ระบุไว้ เนื่องจากผู้ประกอบการบัญชีในแต่ละกิจการอาจประกอบด้วยผู้ช่วยบัญชี บัญชี หรือเสมียนบัญชีซึ่งมีความรู้ทัดเทียมกับผู้บัญชี ผู้วิจัยทำการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย ด้วยกลุ่มชาวอย่างจำนวน 500 คน หลังจากนั้นได้ทำการแบ่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์และการสั่งด้วยตนเอง ตามส่วน โดยมีผู้ตอบแบบสอบถามกลับมาจำนวน 205 คน (คิดเป็นร้อยละ 41) ผู้วิจัยจึงนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) และสถิติเชิงอนุมาน (Inference Statistics) ได้แก่ Chi-square test และ Binomial test มาดำเนินการผลที่ได้จากแบบสอบถาม

ผลการวิจัย

ผลที่ได้จากการวิจัยสามารถสรุปได้ว่า นักบัญชีโดยส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการที่ประเทศไทยจะมีมาตรฐานการบัญชีสำหรับ SMEs โดยเฉพาะ โดยสามารถจำแนกประดิษฐ์ต่างๆ ได้ดังต่อไปนี้

1. เหตุผลที่ควรมีมาตรฐานการบัญชีสำหรับ SMEs

ผลจากแบบสอบถาม พบว่า เหตุผลที่ควรมีมาตรฐานการบัญชีเฉพาะสำหรับ SMEs ได้แก่ (1) ความต้องการข้อมูลของผู้ใช้งบการเงิน SMEs ไม่มากเท่ากิจการขนาดใหญ่ (2) ลักษณะของธุรกิจและรายการค้าของ SMEs มีความซับซ้อนน้อยกว่ากิจการขนาดใหญ่ (3) ผู้ทำบัญชีและผู้บริหารมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชีเฉพาะบางฉบับ (4) SMEs จะมีต้นทุนสูงเกินไปถ้าต้องจัดทำงบการเงินตามมาตรฐานการบัญชีฉบับสมบูรณ์

2. คุณสมบัติของมาตรฐานการบัญชีสำหรับ SMEs

ที่นักบัญชีต้องการ

ในการจัดทำหรือพัฒนามาตรฐานการบัญชีสำหรับ SMEs ผู้ตอบแบบสอบถามต้องการให้คำนึงถึงปัจจัย

ต่างๆ โดยสามารถเรียงลำดับความสำคัญได้ดังต่อไปนี้
(1) มาตรฐานการบัญชีต้องเข้าใจง่ายและไม่ซับซ้อน
(2) ต้องคำนึงถึงความต้องการของผู้ใช้ข้อมูลจากการเงินเป็นหลัก (3) ข้อมูลจากการเงินนั้นต้องเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารเพื่อใช้ในการตัดสินใจ (4) ง่ายต่อการทราบยอดเพื่อเสียภาษีอากร (5) ต้นทุนในการปฏิบัติตามมาตรฐานมีความเหมาะสม

3. แนวทางในการพัฒนามาตรฐานการบัญชีสำหรับ SMEs

สำหรับความคิดเห็นต่อแนวทางในการจัดทำหรือพัฒนามาตรฐานการบัญชีสำหรับ SMEs ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่า ควรเลือกมาตรฐานการบัญชีเดิมบางฉบับที่สามารถใช้ได้มาปรับปรุงให้เหมาะสมกับ SMEs คิดเป็นร้อยละ 41.46 ในขณะที่รองลงมาคือ ควรมีการพัฒนามาตรฐานการบัญชีใหม่สำหรับ SMEs โดยเฉพาะคิดเป็นร้อยละ 22.93 หรือเห็นว่าควรใช้ทั้งสองวิธีข้างต้นประกอบกัน คิดเป็นร้อยละ 17.07

สิ่งที่น่าสังเกต คือ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยกับการผ่อนปรนมาตรฐานการบัญชีบางฉบับเพียงอย่างเดียว เพราะการผ่อนปรนมาตรฐานการบัญชีบางฉบับซึ่งไม่ค่อยเกิดขึ้นกับ SMEs อยู่แล้ว อาจไม่ทำให้ภายนอกหรือต้นทุนในการจัดทำบัญชีของ SMEs ลดลงอย่างชัดเจน

4. ขอบเขตของ SMEs

ผู้ตอบแบบสอบถามร้อยละ 63.90 เห็นด้วยกับคำนิยาม SMEs ตามมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ สำหรับ SMEs ที่ระบุว่า SMEs หมายถึงกิจการดังต่อไปนี้

1. กิจการที่มีเจ้าของเป็นในตลาดหลักทรัพย์หรือออกตราสารทางการเงินในตลาด

2. กิจการที่มีหนี้สินมากกว่า 10 ล้านบาท ธุรกิจประกันภัย

เนื้อร่อง SMEs ดำเนินธุรกิจโดยไม่กระทบผลประโยชน์ของสาธารณชน จึงไม่จำเป็นต้องจัดทำงบการเงินแบบสมบูรณ์ อย่างไรก็ตาม ผู้ตอบแบบสอบถาม

ร้อยละ 32.19 ไม่เห็นด้วยกับคำนิยาม SMEs ที่กล่าวเนื่องจากอาจเปิดโอกาสให้กิจการขนาดใหญ่ที่เข้ามาตั้งขึ้นต้น ไม่ต้องจัดทำงบการเงินแบบสมบูรณ์ น่าจะกันนักบัญชีร้อยละ 56.59 ไม่ต้องการให้กิจการขนาดใหญ่ที่ไม่ใช่บริษัทมหาชน์จำกัด อยู่ในขอบเขตของ SMEs ตามมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศสำหรับ SMEs

สำหรับหลักเกณฑ์เชิงปริมาณที่น่าสนใจที่สุดสำหรับการจัดประเภท SMEs ในประเทศไทย นักบัญชีร้อยละ 85.37 เห็นว่า ควรมีการพิจารณาหาก 4 ลักษณะประกอบกันได้แก่ รายได้รวม สินทรัพย์รวม ทุนจดทะเบียน และจำนวนพนักงาน คือ ต่ำกว่า 50 คน สำหรับหลักเกณฑ์อื่นยังไม่มีข้อสรุปที่ชัดเจน และในการกำหนดหลักเกณฑ์เชิงปริมาณนั้น อาจจะไม่จำเป็นที่จะต้องกำหนดให้เหมือนกับประเทศไทย แต่ควรกำหนดให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจ สภาพแวดล้อมและลักษณะของธุรกิจในประเทศไทย

5. รายงานทางการเงินตามมาตรฐานการบัญชีสำหรับ SMEs

ผู้ตอบแบบสอบถามร้อยละ 43.55 ต้องการให้ SMEs จัดทำงบกระแสเงินสดเพิ่มเติม รองลงมาคือ ต้องการให้ SMEs จัดทำงบแสดงการเปลี่ยนแปลงในส่วนของเจ้าของคิดเป็นร้อยละ 32.40 และมีผู้ตอบแบบสอบถามเพียงบางส่วนที่ต้องการให้ SMEs จัดทำงบการเงินรวม คิดเป็นร้อยละ 18.12

6. การปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีสำหรับ SMEs

ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นต่อแนวทางในการบังคับใช้มาตรฐานการบัญชีสำหรับ SMEs ระหว่างการกำหนดมาตรฐานดังกล่าวเป็นทางเลือกปฏิบัติ หรือบังคับใช้กับกิจการ SMEs ทุกกิจการ โดยผลการสำรวจพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามร้อยละ 49.78 มีความเห็นว่า ควรกำหนดเป็นทางเลือกปฏิบัติ เนื่องจาก SMEs บางแห่งมีความพร้อมในการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีฉบับสมบูรณ์ และเพื่อให้ง่ายต่อการที่ SMEs จะเดิบโต

เป็นบริษัทใหญ่ในอนาคต อย่างไรก็ตาม ผู้ตอบแบบสอบถามร้อยละ 48.29 เห็นว่า ควรบังคับใช้กับ SMEs ทุก กิจการ เพื่อเป็นการป้องกันการเลือกปฏิบัติและอาจทำให้เกิดการตอกแต่งตัวเลขได้ และเพื่อให้สามารถเปลี่ยนเที่ยง งบการเงินระหว่าง SMEs ด้วยกันได้ อย่างไรก็ตาม เพื่อยืนยันผลที่ได้จากการวิจัย ผู้วิจัยจึงได้ทำการทดสอบสมมติฐานเพิ่มเติมโดยใช้ Binomial Test พบว่า คำตอบในส่องทางเลือกนั้นไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับนัยสำคัญที่ 0.05 ดังนั้น จึงอาจสรุปได้ว่า ไม่จำเป็นที่จะต้องบังคับใช้มาตรฐานการบัญชีสำหรับ SMEs กับกิจการ SMEs ทุกกิจการ

7. การวัดมูลค่า

นักบัญชีร้อยละ 57.07 เห็นว่า มาตรฐานการบัญชีสำหรับ SMEs ควรมาทางเลือกในการวัดมูลค่าทั้งวิธีราคาทุนและวิธีราคาคุณิติธรรม ซึ่งสอดคล้องกับมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศสำหรับ SMEs

8. วุฒิการศึกษาของนักบัญชีที่เหมาะสมกับ SMEs

ผู้ตอบแบบสอบถามร้อยละ 66.34 เห็นว่านักบัญชีของ SMEs ควรมีวุฒิการศึกษาอย่างน้อยในระดับปริญญา

ตารางที่ 2 ประโยชน์ที่จะได้รับจากการมีมาตรฐานการบัญชีสำหรับ SMEs

ประโยชน์ที่จะได้รับจากการมีมาตรฐานการบัญชีสำหรับ SMEs	ระดับความคิดเห็น (ร้อยละ)				Mean	S.D.	ระดับเฉลี่ย
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่มีประโยชน์			
1. สามารถจัดทำและนำเสนอแบบง่ายได้รวดเร็วขึ้น	47.32	46.83	4.88	0.98	3.40	0.639	ปานกลาง
2. ลดความผิดพลาดในการจัดทำงบการเงิน เนื่องจากมาตรฐานการบัญชีง่ายขึ้น	42.44	43.41	13.17	0.49	3.27	0.711	ปานกลาง
3. ต้นทุนในการดำเนินงานตาม มาตรฐานการบัญชีไม่มากเกินไป	25.85	60.49	12.68	0.49	3.12	0.628	ปานกลาง
4. ไม่มีความเสียจากการเปิดเผย ข้อมูลที่มากเกินไป	15.61	63.90	17.07	2.44	2.95	0.654	ปานกลาง

10. ปัญหาและอุปสรรคที่อาจจะเกิดขึ้นจากการใช้มาตรฐานการบัญชีสำหรับ SMEs

ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่า ประเด็นที่อาจเป็นปัญหาและอุปสรรคจากการใช้มาตรฐานการบัญชีสำหรับ SMEs ในประเทศไทยสูงสุดสามอันดับแรก คือ (1) อาจเกิดปัญหาจากความไม่ชัดเจนและไม่เหมาะสมของเกณฑ์ที่ใช้แบ่งประเภทกิจการ SMEs ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.03 (2) อาจเกิดปัญหาในการเปลี่ยนระบบบัญชีให้สอดคล้องกับ

มาตรฐานการบัญชีสำหรับ SMEs ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.02 (3) ความสมบูรณ์ครบถ้วนของข้อมูลลดลง ซึ่งอาจมีผลกระทบต่อการตัดสินใจ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.92 กล่าวโดยสรุป ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่า ปัญหาและอุปสรรคที่อาจจะเกิดขึ้นจากการใช้มาตรฐานการบัญชีสำหรับ SMEs ในประเทศไทยอยู่ในระดับปานกลาง จำนวนหนึ่งแต่บางที่ 3

ตารางที่ 3 ปัญหาและอุปสรรคที่อาจจะเกิดขึ้นจากการใช้มาตรฐานการบัญชีสำหรับ SMEs

ปัญหาและอุปสรรคที่อาจจะเกิดขึ้นจากการใช้มาตรฐานการบัญชีสำหรับ SMEs	ระดับความคิดเห็น (ร้อยละ)				Mean	S.D.	ระดับเฉลี่ย
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่มีปัญหา			
1. อาจเกิดปัญหาจากความไม่ชัดเจนและไม่เหมาะสมของเกณฑ์ที่ใช้แบ่งประเภทกิจการ SMEs	27.32	49.27	22.44	0.98	3.03	0.734	ปานกลาง
2. อาจเกิดปัญหาในการเปลี่ยนระบบบัญชีให้สอดคล้องกับมาตรฐานการบัญชีสำหรับ SMEs	24.88	52.20	20.49	0.98	3.02	0.708	ปานกลาง
3. ความสมบูรณ์ครบถ้วนของข้อมูลลดลง ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อการตัดสินใจ	20.49	53.17	22.44	2.93	2.92	0.740	ปานกลาง
4. เป็นอุปสรรคต่อ SMEs ที่เดินตื้อขึ้นจนต้องจัดทำการเงินตามมาตรฐานการบัญชีฉบับสมบูรณ์	19.02	55.61	21.46	3.41	2.91	0.734	ปานกลาง
5. ไม่สามารถเบรี่ยนเทียนบัญชี เงินระหว่างกิจการได้	15.12	49.76	29.27	5.37	2.75	0.776	ปานกลาง
6. นักบัญชีลดความก้าวหน้าร้อนในการเพิ่มความตื่นทางาน มาตรฐานบัญชีเนื่องจากมาตรฐานการบัญชีง่ายขึ้น	16.59	44.39	32.20	6.83	2.71	0.824	ปานกลาง
7. ความไม่ถูกถือของข้อมูลลดลง	13.66	45.37	33.66	5.85	2.68	0.786	ปานกลาง

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยพบว่า นักบัญชีโดยส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการที่ประเทศไทยจะมีมาตรฐานการบัญชีสำหรับ SMEs โดยเฉพาะ ซึ่งเหตุผลที่สำคัญ คือ ผู้ใช้งบการเงินของ SMEs มีความต้องการข้อมูลในงบการเงินที่น้อยกว่า ผู้ใช้งบการเงินของกิจการขนาดใหญ่ ประกอบกับ SMEs มีรายการค้าที่ไม่ซับซ้อนเท่ากิจการขนาดใหญ่ ดังนั้น การกำหนดให้ SMEs จัดทำงบการเงินตามมาตรฐานการบัญชีฉบับสมบูรณ์ จะส่งผลให้นักบัญชีต้องเสียเวลาในการจัดทำข้อมูลซึ่งมากเกินความจำเป็น รวมทั้งการให้นักบัญชีปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีบางฉบับซึ่งเข้าใจยากและซับซ้อน อันอาจส่งผลให้เกิดข้อผิดพลาดในการบันทึกบัญชีได้

นอกจากนี้ นักบัญชีส่วนใหญ่มีความคิดเห็นที่สอดคล้องกับแนวคิดพื้นฐานตามมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศสำหรับ SMEs ในด้านวิธีการพัฒนา มาตรฐานการบัญชีสำหรับ SMEs ขอบเขตของ SMEs การกำหนดให้ SMEs จัดทำงบกระแสเงินสด และวิธีปฏิบัติทางบัญชีในการรัดมูลค่า อย่างไรก็ตาม มีแนวคิดบางส่วนตามมาตรฐานการบัญชีดังกล่าวที่ไม่สอดคล้อง กับความคิดเห็นของนักบัญชี เช่น การกำหนดให้ SMEs จัดทำงบการเงินรวม เป็นต้น สำหรับหลักสูตรทางบริษัทที่เหมาะสมกับ SMEs ในประเทศไทย นักบัญชีส่วนใหญ่เห็นว่า ควรฝึกอบรมจาก 4 หลักเกณฑ์ประกอบกัน ไม่แล้วแต่รายได้รวม สินทรัพย์รวม ทุนจดทะเบียน และจำนวนพนักงาน ดังนั้น ในการพัฒนามาตรฐานการบัญชีสำหรับ SMEs ในประเทศไทย

ดังนั้น ในปัจจุบัน จังหวัดและผู้เกี่ยวข้องสามารถประยุกต์แนวคิดตามร่างมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศสำหรับ SMEs ลงที่สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมทางการบัญชีในประเทศไทย มาปรับใช้ในประเทศไทย ได้จนกว่ามาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศสำหรับ SMEs ที่สมบูรณ์ จึงค่อยนำมาตรฐานการบัญชีดังกล่าว มาปรับเปลี่ยนเพื่อใช้ในประเทศไทยต่อไป

ข้อจำกัดของการวิจัย

ข้อมูลที่ใช้ในการทำวิจัยนี้ห้างอิงมาจากกรุงเทพฯ การบัญชีระหว่างประเทศสำหรับ SMEs หากภายนอก การปรับเปลี่ยนเนื้อหาบางส่วนตามร่างมาตรฐานการบัญชีดังกล่าว อาจส่งผลต่อข้อสรุปที่ได้จากการวิจัยบันทึกนี้ได้

ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยในอนาคต

จากการที่มาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศสำหรับ SMEs ยังอยู่ในขั้นตอนของการพัฒนา เมื่อมาตรฐานการบัญชีดังกล่าวเสร็จสมบูรณ์แล้ว ผลให้มีเนื้อหาบางส่วนเปลี่ยนแปลงไปได้ ซึ่งหากวิจัยบันทึกนี้ไม่ครอบคลุมเรื่อง ดังกล่าว ดังนั้น สาขาวิชาที่สนใจ ควรจะมีการศึกษาเมื่อมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศสำหรับ SMEs เสร็จสมบูรณ์ รวมถึงการศึกษาเมื่อประเทศไทยนำมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้มาใช้ ว่ามีความเหมาะสมสมกับสภาพแวดล้อมการบัญชีของประเทศไทยและมีประเด็นปัญหาใหม่ทางปฏิบัติหรือไม่ นอกจากนี้ งานวิจัยนี้ได้ทำการสำรวจความคิดเห็นของนักบัญชีเพียงกลุ่มเดียว ดังนั้น งานวิจัยสืบเนื่องอาจทำการสำรวจความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานการบัญชีในกลุ่มอื่น เช่น ผู้สอบบัญชี นักวิชาการ หน่วยงานราชการ เป็นต้น

บรรณานุกรม

รังสรรค์ ประเสริฐศรี. พฤติกรรมองค์การ: แบบทดสอบและการประยุกต์ใช้ทฤษฎีพฤติกรรมองค์การ. กรุงเทพมหานคร: บริษัท ธรรมสาร จำกัด, 2548.

กรมทะเบียนการค้า สำนักกำกับดูแลธุรกิจ กลุ่มงานพัฒนาระบบและมาตรฐานวิชาชีพ. “สรุปผลการศึกษาการบัญชีของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (Accounting by Small and Medium-Sized Enterprises).” ข่าววิชาชีพบัญชี 25, 2 (กุมภาพันธ์ 2545):3-14.

ชูศรี เที่ยศิริเพชร. “สภาพปัจจุบันและความต้องการการพัฒนาการใช้ข้อมูลทางการบัญชี เพื่อการบริหารธุรกิจในจังหวัดเชียงใหม่.” วารสารบริหารธุรกิจ มช. ปีที่ 1 (ธันวาคม 2544):20-30.

“แนวทางปฏิบัติทางบัญชีสำหรับ SMEs ระดับที่ 2.” ข่าววิชาชีพบัญชี 26 (กุมภาพันธ์ 2546):4-7.

“มาตรฐานการบัญชีสำหรับธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (IASB SME Standard)” ข่าววิชาชีพบัญชี 27 (มกราคม 2547):15.

“สรุปผลการศึกษาการบัญชีของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (Accounting by Small and Medium-Sized Enterprises).” ข่าววิชาชีพบัญชี 23, 11 (พฤษภาคม 2543):3-10.

สำนักกำกับดูแลธุรกิจ กรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์. “สรุปผลการสัมมนาเรื่องมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศสำหรับธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs).” ข่าววิชาชีพ 28 (เมษายน 2548):10-14.

พัชรีย์ สุดปาน, จริยา ฤกษ์ลี้ยากรี และ นิติตา ชัยรังษี. “ผลกระทบจากการผ่อนปรนการบังคับใช้มาตรฐานการบัญชี ฉบับล่าสุดที่ไม่ใช่บริษัทมหาชน์จำกัด.” วิทยานิพนธ์ มหาบัณฑิต คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2546.

สมาคมนักบัญชีและผู้สอบบัญชีรับอนุญาตแห่งประเทศไทย.

ประกาศ ฉบับที่ 004/2544-2546 ลงวันที่ 21 ธันวาคม 2544 เรื่อง มาตรฐานการบัญชีที่ยกเว้นการบังคับใช้กับกิจการที่ไม่ใช่บริษัทมหาชน์ จำกัด ปี 44.

สำนักกำกับดูแลธุรกิจ กรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์, ข้อมูลจากจดหมาย ลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม พ.ศ. 2549.

Evans, L. et al. “Problems and Opportunities of International Financial Reporting Standard for Small and Medium-sized Entities. The EAA FRSC’s Comment on the IASB’s Discussion Paper.” Accounting in Europe Vol. 2 (2005):p.23-45.

International Accounting Standard Board. Discussion Paper: Preliminary View on Accounting Standards for Small and Medium-sized Entities. 2004.

International Accounting Standard Board. (Draft) International Financial Reporting Standard for Small and Medium-sized Entities (Staff Draft of Proposed Exposure Draft). 2006.

United Nations Conference on Trade and Development. Accounting and Financial Reporting Guidelines for Small and Medium-sized Enterprises (SMEGA) Level 2 Guidance. 2004.

United Nations Conference on Trade and Development. Accounting and Financial Reporting Guidelines for Small and Medium-sized Enterprises (SMEGA) Level 3 Guidance. 2003.

World Standard Setters Meeting London, “International Financial Reporting Standard for Small and Medium-sized Entities (SMEs),” September 2006.